

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
červenec–srpen 2020

Slovo na cestu

Je dobré zůstat stále na cestě ...

Před 11 lety jsem prožil jeden zajímavý letní měsíc. Můj bratr (kterého už trochu znáte) byl tou dobou 2 roky v USA a staral se o krajanskou katolickou misi na východním pobřeží Států, se sídlem v New Yorku. Pozval mě, abychom spolu podnikli okružní cestu po Státech. Na tuto dobrodružnou cestu jsme byli vybaveni postarším autem, malým stanem a dobrou náladou. Nebudu vám sáhodlouze vyprávět, co všechno se dá zvládnout za tu dobu: úžas (tehdy ještě mladého) tuláka u Niagary, indiánské ráno pod Mount Rushmore, národní parky all inclusive – tedy včetně setkání s medvídkem a pohledem do hlubokých kaňonů, adrenalin v Disneylandu v Los Angeles, pohled na most v San Francisku, který se musí stále natírat. Předtím, než jsme se vydali do pouští za Solným jezerem, jsme ještě zkontrolovali mormonské hlavní sídlo, kde kromě toho, že si myslí, že vědí všechno o Pánu Bohu, znají i správný recept na Coca-Colu. Cestou zpátky zastávka u Elvise a také pohled z bezpečné vzdálenosti na Bílý dům. Za samostatnou zmínku by stála návštěva krnovských rodáků na cestě Washington – New York.

Během celého toho dobrodružství jsme využili pohostinství mnohých kempů, naučili jsme se stavět v rekordním čase malý stan, který nám byl útočištěm během horkých i studených nocí (mimořádně rozdíl 50 °C), po ránu i kaplí (neřku-li konkatedrálou) a vůbec bezpečnou jistotou v nomádském tažení.

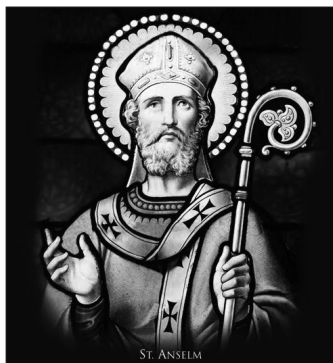
Dal by se z toho poskládat malý cestopis s bohatou fotografickou přílohou. Přesto se omezím na jednu konkrétní věc. Stalo se to někdy, když jsme od Atlantiku byli nejdál, tedy v samotné blízkosti Pacifiku. Utáboříme se ve skoro prázdném kempu, protože těch bláznů, kteří ještě kempují (zvláště v USA) je už jen jak šafránu. A v tu ránu máme sousedy: dojede opulentní karavan, který ještě do noci točí motor, aby mohla jet klimatizace. Nezbytnou výbavou je satelit, protože v divočině je nejlepší sledovat, co právě dávají na jednom přírodovědném kanálu. Nemusím snad dodávat nic ke stolování: připomnělo mi to historické filmy, jak se jedlo na zámcích.

Asi tušíte, proč zmiňuji jeden z mnoha večerů, který mi přišel hodně paradoxní. Na to, aby člověk něco prožil, nemusí toho až tolik mít. Je totiž zapotřebí především být. Jediné, co je dobré mít, je úžas a k tomu dobrodružnou, dětskou duši. Jen taková se dokáže rozplývat nad západem slunce, hledět s nadhledem z vysokých hor. Při pohledu na vodu, ať je to jezero, moře či oceán, si uvědomuje nepřebornou hloubku. Stále je možné zůstat maličkým a pokorným vůči novým věcem, které poznává. Potkáváme stále nové lidi, kteří jsou důkazem toho, že je nás na světě už skoro 8 miliard. Nejde o to, abychom si vytvořili svůj svět, ve kterém je nám dobře ... někdy až příliš dobře. Jde o to, abychom si uvědomili, že jsme stále na cestě. Se stále neklidným srdcem čekáme ještě něco více.

Je před námi čas prázdnin, doba dovolených. Možná už máme nějaký plán, jak ten čas prožijeme. Po strastiplném jarním období, poznamenaném pandemií, nám určitě přijde vhod, když se na chvíli zbavíme stresu a nepříjemných zpráv. Chci vás navíc pozvat k tomu, abychom se při tom všem nechtěli pouze zabalit do vaty našich jistot, ale abychom stále s takovou dětskou prostotou vycházeli vstříc tomu, co je před námi.

„Všechnu svou starost svěřte Jemu, vždyť Jemu na vás záleží“ čteme v listu apoštola Petra (1 Petr 5,7). Není to dobrý začátek dovolené?

P. Roman, Jeho bratr

Modlitba sv. Anselma

Nauč mě, Pane, hledat tě
a ukaž se mi, když tě hledám.
Nemohu tě hledat, když mě to nenaučíš,
ani tě najít, když se mi neukážeš.
Ať tě hledám, touže po tobě,
a toužím po tobě, hledaje tě,
ať tě nalézám, miluje tě,
a ať tě miluji, nacházejte tě.
Amen.

Zajímá nás...

Přijímání na ruku

Praxe posledních dní ukázala, že ti, kdo z ohleduplnosti ke svým spoluvěřícím přešli na „přijímání na ruku“, jsou bezradní a nevědí, jak se zachovat, aby přijímání bylo opravdu důstojné toho, koho přijímají, našeho Pána Ježíše Krista. Proto se vracíme k tématu „přijímání na ruku“, o němž se v Cestě psalo již několikrát.

Nejdříve něco ze „Slova o. biskupa Martina“ k tomuto tématu:

„Přestože se omezující opatření související s pandemií stále víc uvolňují, dovolují si vás požádat, abychom při bohoslužbách na lehkou váhu nebrali stanovená hygienická pravidla a sami byli v jejich dodržování příkladem. Jak můžeme číst ve slovu biskupa Františka (Slovo biskupa Františka Václava Lobkowitze k obnově bohoslužeb): *„Naše ohleduplnost, se kterou tyto požadavky bereme vážně na sebe, je takovým vzájemným pozdravením pokoje, gestem, které vyjadřuje úctu, lásku i starostlivost o druhé.“*

Pamatujme na to, co bylo stanoveno na počátku pandemie, a stále to platí: Tedy že je z hygienických důvodů žádoucí přijímat sv. přijímání na ruku. Moje zkušenost posledních dnů ukazuje, že je potřeba to (znovu) připomenout, (případně) vhodným způsobem názorně ukázat, jak se to má důstojně konat. Může vám k tomu pomoci tento text:

Svatý Cyril Jeruzalémský, biskup a učitel církve 4. století říká: *„Přistupuj k přijímání, když jsi učinil levou rukou trůn pravé, tak, že bude moci přijmout Krále.“* Jinde se píše, že se dlaně mohou položit přes sebe ve tvaru kříže a z té horní vytvořit obětní misku, do které je Kristovo tělo položeno. Tou spodní rukou pak Kristovo Tělo uchopím a vložím do úst. Lidé, kteří pro přijetí Krista nemají obě ruce volné (například proto, že se potřebují opírat o hůlku), nemohou na ruku přijímat. Roušku je potřeba si sundat ještě před tím, než mi kněz Kristovo Tělo na ruku podá. Eucharistii nikam v dlaní neodnáším, ale přijmu ji bezprostředně poté, co mi ji kněz podá. Tak jako kněz pečlivě dbá, aby v misce nezůstaly drobečky proměněného Těla, je třeba, aby i věřící po přijímání zkontrolovali své dlaně, jestli tam nezůstal malý úlomek. Pokud ano, pak je třeba ho nabrat konečkem prstu a také přijmout. **I na ruku je možné přijímat s hlubokou úctou a zbožností, jako to dělali křesťané v prvních generacích, kteří rozhodně nebyli méně zbožní.**

Děkuji za pochopení a zehněm

+ Martin David, biskup – apoštolský administrátor

K tomu ještě, pro lepší pochopení uvedeného textu, něco ze „zásad pro přijímání na ruku“, stanovených Českou biskupskou konferencí (jak o tom psal v Cestě 2012 -07_08 otec Pavel Cieslar). Na jejich dodržování musí podávající dbát a přijímající by je měl ctít:

Věřící předstoupí před podávajícího (se sundanou rouškou – viz výše) tak, že položí dlaně na sebe: pravák pravou dospodu a levou navrch, levák opačně. Ruce drží zhruba ve výši prsou. Podávající pozvedne hostii, řekne: „Tělo Kristovo“ a přijímající odpoví: „Amen“. Poté mu podávající položí hostii na nataženou dlaň. Přijímající buď hned na místě uchopí hostii prsty pravé ruky (levák prsty levé ruky) a vloží si ji do úst, nebo podstoupí krok stranou a tam postupuje stejně.

S hostií neodchází dál do kostela (jinak ho podávající právem zadrží), nad hostií nekoná žádnou soukromou adoraci, je mu podána v tu chvíli proto, aby ji přijal. Také není možné dávat si hostii z dlaně přímo do úst (jako když dětem nasypeme na dlaň malé bonbóny).

Časté chyby: přijímající neudělá jednoznačné gesto, drží spojené ruce nízko, takže není jasné, zda je to modlitební postoj, nebo zda chce podat na ruku, nebo přijímající dá dlaně položené na sebe pozdě, ve chvíli, kdy už kněz míří s hostií k jeho ústům, nebo nastaví pouze jednu ruku.

o. Jan Czudek

Od historie varhan k současnosti

Varhany v kostele sv. Vojtěcha prošly dlouhým vývojem a několika zásadními přestavbami. Nejstarší doložená zpráva o nástroji pochází z dvacátých let 18. století. V opavské varhanářské dílně Václava Thiela a Kristiny Ryšákové (manželky varhanáře Ignáce Ryšáka) byly postaveny v letech 1720–1722 varhany za 222 zlatých pro opavský jezuitský kostel

(dispozice se v dobové zprávě neuvádí). V roce 1775 byl zde zhotoven nástroj Františka Horčíčky mladšího, který disponoval 28 rejstříky. Do Horčíčkových skříní vestavěla firma Gebrüder-Rieger pod opusovým číslem 601 nový nástroj s dvaceti rejstříky a poté v roce 1949, opět s využitím původních skříní, které byly ale podstatně přestavěny a rozšířeny, postavila krnovská firma Rieger-Kloss pod opusovým číslem 3074 nástroj nynější. Jedná se o jednu z největších varhan ostravsko-opavské diecéze; disponují 54 rejstříky s počtem 5485 píšťal. Tento monumentální nástroj je zajímavý jak po technické, tak i umělecké stránce. Zvuková charakteristika varhan i jejich dispoziční řešení je stylově univerzální, typické pro nástroje firmy Rieger-Kloss od druhé poloviny 20. století. Původní traktura tohoto nástroje byla duální – pneumatická a elektropneumatická se dvěma hracími stoly, vzdušnice jsou kuželové. Později doznal nástroj ještě drobných úprav (dostavba vzdušnice s jazykovými rejstříky, částečná obnova mezirelé a sání vzduchu, nový napájecí zdroj), jeho podstata však byla zachována.

Nástroj byl průběžně pouze udržován. Stav jeho hlavních technických součástí tak odpovídal jeho stáří, avšak zvýšená poruchovost, zapříčiněná především značným opotřebením a dožitím hlavních komponentů technické části, zejména traktury, vedla v letech 2018–2020 k zásadní renovaci traktury, hracího stolu a jeho klaviatur včetně klaviatury pedálové. Celý nástroj má nyní jednotnou elektropneumatickou tónovou trakturu. Konecové relé jednotlivých kuželkových ventilů pišťal je pneumatické. Základní východisko restaurátorské etiky zohlednilo v maximální míře estetický záměr původního autora nástroje (firmu Rieger-Kloss), avšak technická část varhan byla z hlediska spolehlivé funkčnosti doplněna progresivními konstrukčními komponenty. Pro splnění nejnáročnějších požadavků interpreta je nástroj vybaven registračním paměťovým zařízením „Setzer“, umožňujícím uložení rejstříkové kombinace do dvanácti uzavřených a jednoho volného bloku s 999 paměťovými místy. Každé paměťové místo může být dodatečně rozšířeno o 10 subkombinací.

Na celkovém řešení koncepcce a konečné realizaci renovace varhan kostela sv. Vojtěcha se podílel organolog ostravsko-opavské diecéze Jiří Krátký, Petr Bernat, Petr Strakoš a Tomáš Fafílek.

V této souvislosti patří též velký dík otci děkanovi Janu Czudkovi za vstřícný přístup k realizaci mimořádně náročného projektu.

Renovované varhany se tak stanou po sedmdesáti letech opět plnohodnotným a důstojným doplňkem nádherného barokního

prostoru kostela sv. Vojtěcha a svým zněním i bohatými výrazovými prostředky umocní hodnotu každodenních liturgií a současně poslouží i jako nástroj ke koncertním produkcím varhanní a duchovní hudby.

Dispozice varhan: viz www.ebencompetition.cz

Jiří Čech

Slavnostní koncert

V úterý 25. srpna v 19 hodin se uskuteční *Slavnostní koncert k inauguraci renovovaných varhan* v kostele sv. Vojtěcha.

Účinkují: Petr Čech – varhany,
Alena Mazgajová Čechová – housle,
Patricia Janečková – zpěv.

Kvásková poetika

Před měsícem jsme si dovezli od kamarádů z Vysočiny kvásek a kouzlu kváskového pečení jsem propadla. Kvásek je takové vykvašené blátíčko uplácené z mouky, vody, soli a mletého kmínu, které přechováváme v lednici. Jednou za pár dní se přikrmí moukou, nebo se z něj připraví těsto na chleba a část prokvašeného těsta se zase jako kvásek uchová v lednici na příště. Takové perpetuum mobile.

Jedná se o takové poctivější a trochu zdouhavější pečení (prodlužuje se doba kynutí). Nezúčastněným lidem může kvásek připadat blátivý, kysele páchnoucí a jak by možná řekl jeden náš kamarád, „třikrát podivuhodný“. Jakmile si ho ale zamilujete, nevyjdete z údivu nad tím, co umí, a začne vám připadat nádherný. Živoucí, divoký, nespoutaný a nebojím se říct, zázračný.

*„K čemu přirovnám
Boží království? Je jako
kvas, který žena vmísí
do tří měřic mouky,
až se všechno prokvasí.“
(Lk 13,20-21)*

A takoví my věřící jsme. Nejsme uhlazená kostka kvasnic, ani roztomilé sušené droždí, co se s ním tak dobře pracuje. My jsme pořádný kvásek, co se lepí na skleničku a sám sobě je záhadou.

Podivuhodné je to, že se skládá z mouky, vody, soli a trochy mletého kmínu, ale tak nějak odnikud se v něm vzala prapodivná síla, co vám celé těsto vystřelí nahoru. Nejsem chemik, ale mouka, voda, sůl ani kmín nic takového přece neumí. Stejně tak podstata církve přesahuje součet všeho prozaického, co se o ní dá říct. Svět církev může kritizovat, jak chce, ale která jiná firma, říše nebo instituce vydržela už 2 000 let? V té rovnici musí být nějaká veličina navíc, kromě počtu jejich členů a objemu jejich schopností a dovedností.

Když rozděláte těsto a smícháte mouku, vodu, sůl a kmín, uvidíte hmotu stejné konzistence a barvy, jako je kvásek sám. Samotné těsto bez kvásku by vám ale nikdy nevykynulo, i když vypadá stejně, jako když tam kvásek přidáte. Je tam ono neuchopitelné

„něco navíc“. Jsme apoštolové v riflích a na ulici nejsme k rozeznání od těch, kteří zatím prokvašení nejsou. Jsme malý kvásek ve velkém těstě, ale Bůh tomu dává dost času a až nastane ta pravá chvíle, On přijde.

Mája Pilařová

P.S.: Jestli toužíte po experimentech s kváskem, můžete se inspirovat např. na webu 1url.cz/@kvasek. Část našeho kvásku ráda svěřím do dobrých rukou. V případě zájmu se dojděte domluvit do knihkupectví na Dolním náměstí.

Farní odpoledne

V polovině června se na farní zahradě objevil velký bílý party stan, což byla neklamná předzvěst blížícího se farního odpoledne. To se konalo v neděli 21. června. Díky nebeským konexím otce děkana po obědě přestalo pršet, takže ve tři hodiny se začaly scházet děti se svými rodiči, babičkami, tetami...

Aby si děti odpoledne užily, připravily si pro ně Magda s Mirkou hru, která navazovala na celoroční program ve škole. Tam se děti postupně seznamovaly s různými

„nešvary“, nemocemi, které ve svých knížkách „*Paní Láryfáry*“ popsal Betty MacDonaldová. Během farního odpoledne tak měly vyléčit například Čurbesajdu, Žalobajdu nebo Zápal švindlu. Za každý splněný úkol dostaly razítko, a kdo zvládl projít všechna stanoviště, dostal i sladkou odměnu.

A protože všem na čerstvém vzduchu pořádně vyhládlo, rádi si pochutnali na špekáčcích připravovaných otcem děkanem.

Šťastné a unavené děti a spokojení rodiče svědčí o vydařeném odpoledni, za které patří dík všem, kteří jej připravili.

Marie Štrauchová

Znovuotevření Knihovny křesťanské literatury

Knihovna křesťanské literatury znovu obnovila svou činnost v prostorách fary Svatého Ducha na Masarykově ul. 39.

Knihovna je přístupná každému, nabízí bezplatné zapůjčení z výběru více než 3000 svazků: knihy pro děti a mládež, dobré rady pro výchovu, životopisy světců, církevní dějiny a dokumenty, různé překlady Písma svatého a pojednání o něm, beletrii i poezii.

Tituly jsou průběžně doplňovány. O knihovnu pečují dobrovolníci Charity Opava.

Aktuální nabídku knih najdete v online katalogu na adrese Charity Opava (www.charitaopava.cz, odkaz Knihovna křesťanské literatury).

Přijďte si vybrat!

Půjčovní doba:

středa 16.00–17.30

pátek 9.30–10.30

neděle 8.00–10.00

K zamyšlení

O modlitbě existuje velké množství knih. Každý z Vás, kdo čtete křesťanskou literaturu, už určitě některou četl. Možná, že máte dokonce zkušenosti (tak jako já), že některá nám připadá příliš složitá, a tudíž málo srozumitelná a ani ji nedočteme, zatímco jiná nás zaujme od prvních stránek a přečteme ji takřka jedním dechem. A nejen, že ji přečteme, ale také nám pomůže v našem životě s modlitbou nebo nám alespoň potvrdí, že náš způsob modlitby je dobrý. Do té druhé skupina patří (pro mne) kniha, ze které jsem vybral pro Vás následující text k zamyšlení.

Mluvit s Bohem

Spontánní modlitba je tou pravou cestou k Bohu. Je zapotřebí hovořit s Bohem skutečně ze sebe a nečekat nutně jeho odpověď, nýbrž spíše nějakou sílu. Obrácíme-li se na něho s vírou, protože bez ní takové počínání postrádá smysl, Pán Bůh nám v takovém případě odpoví, a to způsobem, který

pokládá v dané situaci za nejvhodnější. Někdy to mohou být slova. V takovém případě nám hezky česky něco naprosto jasně sdělí. Jindy nám dává prožít svou přítomnost. A někdy jen svůj pokoj. Jindy soustředěnost nebo náhlou myšlenku, nápad, co konkrétně v nějaké věci podniknout. Avšak bez ohledu na formu vždy od něho přijde nějaká odpověď. Bude jí dokonce i jeho mlčení. Někdo by mohl namítnout: „Otče, oslovil jsem Pána Boha. A co z toho? On na to vůbec nic, byl zticha.“ Přitom právě o to šlo. Promluvil jeho mlčení. Boží mlčení je pro nás v takových okamžicích ze všeho nejužitečnější. Je to otázka víry. Ať už Pán Bůh udělá cokoli, vždycky je dobré, aby mu člověk věřil. Aby měl hlubokou víru. Celý problém se skrývá právě v té víře. Modlitba „Pane, dej nám více víry“ vyšla z úst Ježíšových učedníků a v současné době je mimořádně důležitá pro nás všechny. Dej nám více víry! Víra musí být velice silná. Je v ní totiž neuvěřitelná síla. Je to obrovská moc, vždyť o tom mluvil sám Boží Syn. Právě proto je dobré usilovat o to, aby se naše víra víc a víc upevňovala.

Jak toho dosáhnout? Pán Bůh nám na to dá svou odpověď prostřednictvím druhých lidí, událostí nebo okolností. Napoví nám, jak to máme udělat. Docela jistě je nutné obnovovat křest, aby v nás tato svátost působila a nezůstávala ležet ladem. Aby nás opravdu proměňovala.

Najdou se lidé, kteří s Bohem hovoří naprosto přirozeně. Vyprávějí mu, co všechno se dnes přihodilo, a prosí ho za odpuštění. Je to báječné, jen nemůžeme očekávat,

že nám Bůh také bude odpovídat slovy. Hovor s Bohem, při němž mu vyprávíme o nějaké konkrétní věci, jistě pomůže. Vyplatí se. Takový rozhovor je pouze zdánlivě jednostranný, po určité době totiž zjistíme, že se mění v dialog. Bůh nám začne svým tajemným způsobem odpovídat, tu útechou, tu povzbuzením, a někdy dokonce i docela konkrétním slovem. Bohatství Božího jazyka je nekonečné. Jenomže on nám odpovídá tak, jak se jemu líbí, a ne tak, jak bychom si sami představovali, že by odpovídat měl. A právě v tom okamžiku začíná dialog. Může být navazován naprosto kdekoli: v tramvaji, v autě, v zaměstnání, prostě všude. Pracující člověk může třeba říci: „Pane, teď mi práce nějak nejde od ruky,“ nebo jiný: „Ty děti jsou dnes přímo nesnesitelné, skoro se to nedá vydržet.“ A může poprosit o pomoc – o Boží požehnání.

Každý máme svůj způsob modlitby. Někomu uvedený text nemusí nic říct, nebo s ním nemusí souhlasit. Nikdo by ale neměl svůj názor (a to nejenom na modlitbu) považovat za jediný správný. Já vybírám a nabízím texty, které mne v knihách nejvíce osloví, a tento text odpovídá i mým zkušenostem s modlitbou.

Všem Vám přeji radost z modlitby, z rozhovoru s Bohem.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: Joachim Badeni. *Modlitba? No problem!* Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří, 2012; str. 58-59.

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na září: všechna setkání (kromě výletů) začínají v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4, v domě U svaté Anežky, pokud není uvedeno jiné místo.

- 1. 9. Informativní schůzka
- 8. 9. Exkurze do nových prostor Chráněných dílen CHO v areálu bývalé STS
- 15. 9. Poprázdňinové posezení na zahradě s opékáním v Denním stacionáři pro seniory; k poslechu zahraje akordeonový orchestr Andante pod vedením dirigentky Hany Noskové ze ZUŠ V. Kálíka v Opavě
- 22. 9. Červený kříž: beseda MUDr. Nely Jahodové se seniory – Zásady první pomoci: volání záchranné služby, oživování, vdechnutí cizího tělesa (1. část)

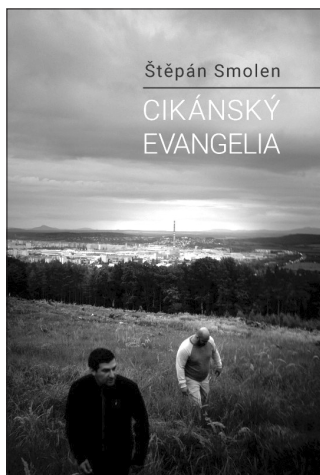
Poznámka: Pokud se nezmění nařízení o zákazu shromažďování skupin, informativní schůzka se uskuteční podle tohoto oznámení a další akce proběhnou podle situace v daném období.

Marie Smolková

Knižní tipy

Cikánský evangelia

Štěpán Smolen

Protože předchází knihy tohoto mladoboleslavského kněze byly velmi úspěšné, byla i připravovaná novinka očekávána s velkým zájmem. A nezklamala. Autor o sobě říká, že je kněz, takže ví, že jeho rolí je příběhy ukládat v srdci, svěřovat vzhůru, ale ne říkat je dál. Přesto tentokrát udělal výjimku. Jde totiž o knižní rozhovor se dvěma Romy, jejichž život by mohl sloužit jako ukázka, čeho všeho je třeba se vyvarovat. Jeden z nich ukončil základní školu sedmou třídou a jeho snem bylo stát se mafiánem. Druhý v mládí počal dítě s prostitutkou, dealoval drogy a zničil jimi život každé svojí přítelkyni. Záchranou se pro ně stalo setkání s milujícím Kristem, díky kterému dostali šanci začít znovu. Nebylo to ale žádné hladké obrácení. Přesto jim těžký boj, který museli svést sami se sebou, ale i temnými silami, stál za to.

Čtenář užasne, když uslyší o jejich dnešním nadšení do eucharistie. O tom, že si třeba navzájem podle Kristova příkladu myjí v lavoru nohy. Zápal, se kterým evangelizují svoje známé (až s nimi nikdo nechce v zaměstnání pracovat ve dvojici a občas od kolegů slyší „Drž hubu, ty faráři!“), ale nakonec nese plody. Tahle kniha zabaví čtenáře, který si prostě a jednoduše rád poslechne hluboký lidský příběh. Kdo se ale nechá oslovit poselstvím, tomu kniha pomůže přimknout se k Bohu.

Vůně prázdného pokoje

Hana Pinknerová

Osvědčená autorka se zamýšlí nad tím, jak trávit volný čas – chvíle, kdy „nemusíme nic a můžeme všechno“. Co a kdy podnikneme? Co a jak zláká naši pozornost? A máme si dělat výčitky, když úplně vypneme, abychom si vyčistili hlavu? Objevit nepospíchání je v mnoha ohledech velmi osvobozující. Nejen pro ty, kdo své povinnosti i práci pro druhé berou zodpovědně a vážně.

„Nepamatuju si, že by ženy v mé rodině někdy nedělaly nic. To bylo jak pro maminku, tak pro babičku nemyslitelné. Aspoň štupevaly ponožky nebo háčkovaly dečky. Ani u televize nikdy nesešedly jen tak s prázdnýma rukama. Já jsem však pevně rozhodnutá, že to dokážu. Nejen že někdy po návratu

z práce prostě nebudu dělat vůbec nic, ale dokonce se z toho budu těšit. Prostě pustím říditka a pojedou bez držení. Uvidím, kam mi to zatočí. Konečně mám na takové věci čas.“

Rady pánu Bohu, jak vylepsit svět

Aleš Palán

„Milý pane Bože, tenhle svět se ti povedl. Opravdu. Nevím, jak je to na jiných planetách, které jsi stvořil nebo na nich právě makáš, ale tady je to super. Jenže ve škole mi říkali: ‚Je to velmi dobré, máš ale na víc. Příště ať je to ještě lepší.‘ Říkali mi to zhruba do poloviny druhé třídy a pak mi učitelky povídaly úplně jiné věci, ale to teď nechme stranou. I ty máš, Bože, na víc. Opuť, že to tak říkám, pořád je to za jedna, ale když tomu dáš trochu péče, mohla by to být jednička podtržená. Ještě že mě máš. Poradím ti, jak na to.“

Čtyřicet zlepšováků, jak zdokonalit svět, které autor nenavrhuje politikům, ekonomům ani různým aktivistům, ale rovnou pánu Bohu, jsou vtipnou sondou do našich strachů, komplexů, slabostí, chyb, zbytečných starostí a malicherností, kterými si otravujeme životy. Stačilo by přitom tak málo, aby

na světě bylo líp. Někdy stačí i jedna nečekaná událost, abychom si uvědomili, co je v životě důležité, na co vsadit a co přináší opravdovou radost.

G. K. Chesterton kdysi napsal slavnou obranu ohromných maličkostí, které přehlízíme. Aleš Palán napsal svěží obranu našich každodenních slabostí, u nichž stačí už jen kousek (kdybys udělal, pane Bože, jen malý zlepšovák), aby dostaly opačné znaménko. Nejsme tak špatní, jen zkrátka máme na víc.

Ilustrace Jana Hrubého jednotlivá zamýšlení nejen dokreslují, ale specifickým způsobem i dotvářejí a komentují.

Jan Pilař, Karmelitánské knihupectví Opava

Dětem

Na koupališti

Již několik dnů sleduje Josífek s tatínkem předpověď počasí. Jestli bude v sobotu hezky, půjdou na koupaliště.

Ráno Josífek zavýskne radostí: „Žádné mraky, sluníčko peče, jde se na koupák!“

Krátce před polednem vstupují do plaveckého areálu. Maminka vede Štěpánka do bazénku pro malé děti. Tatínek se bude starat o Josífka a Marušku.

Josífek se hrne mezi starší děti. Plavat ještě neumí a spoléhá na plovací kolo. Chlapec se pokládá na nafouknuté kolo, které se mu zaklesne pod pažemi – jaké je to blaho vznášet se ve vodě, kopat nohama a odrážet se rukama!

Brzy má Josífek kamaráda – Danek ho vyzývá: „Kdo bude rychleji v půlce bazénu!“

„Nezávodím s tebou, kolo mě bude brzdit. Prohrají.“

„Dám ti náskok tam k té značce,“ slibuje kluk a ukazuje na bílý pruh na okraji bazénu.

Tatínek se usmívá a varuje syna: „Ne abys brečel, když prohraješ!“

„Neboj, budu bojovat jako lev.“

Ze schůdků volá Maruška: „Tatí, přijď ke mně!“

Tatínek po očku pozoruje Josífka, který se už chystá ke startu, a zároveň spěchá pro Marušku, která se sama bojí vstoupit do vody. Děvče se mu vyhoupne do náruče právě v okamžiku Josífkova startu. Proto ho také tatínek nevidí, když se odráží nohama od schůdků a vyskakuje nad hladinu. Neudrží přitom kolo pod pažemi, sjíždí mu až na nohy a při dopadu ho na hladině nic nadržuje. Naráz se ocitá na dně a zmateně máchá rukama. Vdechne trochu vody, krátce se vynoří, kašle. Přitom se znovu nadechne a klesá ke dnu, dusí se. V úzkosti se odráží ode dna. Stoupá nahoru, ale dostává kopanec od plavce nad sebou. Klesá dolů a zoufale plácá nohama i rukama.

Tatínek pokládá Marušku na hladinu a lehce ji přidržuje, aby se nebála spočívat na plovacím kole. Musím se podívat na Josífka, nabádá sám sebe. Už bude někde před cílem? Prohrál už, anebo ještě bojuje? Ale kde je? Nevidím ho – ani na startu, ani v cíli. Tamhle je jeho soupeř – stojí a dívá se do vody. „Kde je Josífek?“ křičí na něho.

Strnulý hoch ukazuje do vody.

„Plav ke schůdkům!“ nařizuje tatínek Marušce a dodává: „Josífek se topí!“

Konečně má volné ruce. Potápí se a otevřenýma očima pátrá pod hladinou – vidí však změř kopajících nohou. Zkouší to znovu o pár metrů dál. Dosahuje dna, hmatá kolem sebe. Naráží na nějaké tělo. Je to Josífek? Zvedá je na hladinu. Ano, je to Josífek – už je modrý, nemůže dýchat. Přibíhá plavčík a vynáší chlapce na břeh: napřed vodu z úst, potom umělé dýchání. Dech naskakuje, srdíčko běží – je zachráněn, s námahou po chvíli otevírá oči.

„Tatínku,“ šeptá, když vidí nad sebou jeho ustaraný obličej.

„Josífku, klidně lež, ničeho se neboj.“

Tatínek ho přenáší v náručí k dece. Josífek slyší, jak mu buší srdce. Usíná v bezpečí, chráněn hradbou silných

paží. Jeho zachránce pohlédne k nebi – tam hledá pravého zachránce a tiše říká: „Děkuji, moc děkuji.“

Přivolaná maminka oba hladí a pláče úlevou, že vše dobře dopadlo. Štěpánek ji napomíná: „Nepač, mami, je suničko!“

Všichni se smějí, vytahují z tašky ovoce a je jim spolu zase dobře.

*jáhen Josef Janšta
ilustrace Magdaléna Řeháková*

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Škola v době koronavirové

V březnu se zavřely školy. Ze dne na den. Bez výjimky. Pro všechny školy nová situace. Nejčastější otázky, které tou dobou zaznívaly, byly: Co teď? Jak budeme učit? Co děti? Vždyť nestihneme probrat učivo.

Počáteční rozpaky vystřídaly první pokusy o výuku na dálku. Něco se podařilo hned, některé „mouchy“ jsme museli postupně vychytat. Nakonec se podařilo najít systém výuky, který vyhovoval všem. Jak pedagogům, rodičům, tak žákům. Neučili jsme online, žáci dostávali úkoly na celý týden. Mohli si tak naplánovat, kdy je splní. Úkoly byly dobrovolné, snažili jsme se o to, aby byly zábavné. Po nějaké době začal žákům chybět sociální kontakt. Zavedli jsme třídnické videokonference, kde se ve stanovený čas mohli žáci vidět se svými spolužáky a třídním učitelem. Neprobíralo se učivo, probíhal neformální rozhovor.

Od 11. května opět mohli docházet do školy žáci 9. třídy. Zájem byl velký. Z 25 žáků jich docházelo 20. Byli rozdělení do dvou skupin a připravovali se na přijímací zkoušky. Žáci se do školy těšili. Z toho jsme měli velkou radost. Pro žáky deváté třídy byl konec tohoto školního roku řekněme „divný“. Chyběla nám nostalgická nálada, poslední zvonění, rozloučení se školou, slzy jsme uronili ve skrytosti. Ze zkušeností však víme, že po nějaké době se žáci k nám do školy vrátí. Přijdou se podívat na místa, kde seděli, na učitele, kteří je učili, na to, jak se škola změnila. Žáci vědí, že je máme rádi, záleží nám na nich a jsou u nás vždycky vítáni.

Školní družina

Činnosti školní družiny byly v letošním školním roce zaměřeny na ekologickou výchovu. Při tvoření s dětmi jsme se snažili zpracovávat a recyklovat věci, které by jinak skončily nepoužité v odpadkovém koši. V badatelském kroužku malí badatelé tvořili jednoduché mechanické stroje a zabývali se různými přírodovědnými, fyzikálními a chemickými pokusy, se kterými pak seznamovali své spolužáky. Založili si také svou sbírku kamenů.

Mírná zima a málo mrazivých dnů pomohlo přežít rybkám v našem malém zahradním jezírku, které jsme letos vybudovali na školní zahradě a které bychom rádi v příštím školním roce společně s odborníkem rozšířili o malou kořenovou čističku.

Vychovatelky školní družiny se snažily zpříjemnit dětem i rodičům také nelehkou dobu koronaviru, kdy děti nemohly chodit do školy. Vytvořily v této době několik „speciálů“, kde děti našly inspiraci, jak trávit volný čas, nabídku tvoření z věcí, které našly doma, jednoduché hry a recepty, které děti mohly samy vyzkoušet.

Tvoření v ekologickém duchu se budeme věnovat také v příštím školním roce a více se také zaměříme na poznávání Moravskoslezského kraje a jeho zajímavostí.

Moderní didaktika i tradiční hodnoty

Dlouhodobě se nám daří rozvíjet obecné studijní předpoklady žáků, což dokazují jejich výsledky u přijímacích zkoušek na střední školy či úspěchy v různých typech soutěží. Tuto naši práci oceňuje i školní inspekce. Kvalitní výuka je naší prioritou. Současná doba se však rozvíjí velice rychle a je třeba neustále reagovat na nové potřeby ve vzdělávání. Technické i materiální vybavení školy je základem a v pozadí nesmí zůstat ani celoživotní vzdělávání našich pedagogů.

V minulých letech jsme se zaměřili na rozvoj čtenářské i matematic-

ké gramotnosti. Pedagogové prošli celým cyklem matematického vzdělávání dle pedagogiky profesora Hejného. V současné době pracujeme na dalším rozvoji celé sborovny dle pedagogiky Roberta Čapka. Ten nabízí pestré výukové metody i formy práce tak, aby vyhovovaly všem typům žáků, což vede k větším a dlouhodobým úspěchům. Snažíme se, aby učení dětem přinášelo radost a bylo efektivní pro co největší počet žáků.

Při snahách o moderní přístup k didaktice i psychologii je velice důležitá naše ukotvenost. Velice oceňujeme, že můžeme stavět na tradičních křesťanských hodnotách. Stále živá je pro nás zvláště propracovaná pedagogika Dona Bosca, která by se dala shrnout do několika slov: „*Bud' veselý, plň si povinnosti, konej dobro*“. Při řešení drobných klopýtnutí žáků, která patří k běžnému školnímu životu, využíváme i tuto zásadu: „*Napomeň a zapomeň*.“ Ukotvenost v křesťanství nám pomáhá se v současné hektické době lépe orientovat a neztrácet správný směr.

Školní tábory

Jsme moc rádi, že se o prázdninách mohou uskutečnit všechny naplánované příměstské tábory. Jedná se o tábor výtvarný, zakončený slavnostní vernisáží s prohlídkou děl malých výtvarníků. Hudební tábor, který v dětech rozvíjí lásku k hudbě, tradičně ukončí koncert pro rodiče, prarodiče i kamarády. Na fotografickém táboře se děti naučí dívat se na svět hledáčkem fotoaparátu a domů si odnesou nejen zážitky, ale i krásné fotografie. Řemeslný tábor bude zaměřen na výrobu ze dřeva, ručního papíru, děti si upletou košíčky a přijde i mistr kovář. I taekwondo tábor má své zaměření jasně dané a těší se velké oblibě.

Na všech táborech, ať jsou jakkoli tematicky zaměřené, samozřejmě nechybí společné hry a soutěže, výlety, zábava a legrace.

Tradiční zahájení školního roku v Opavě i na Hradci

Srdečně zveme na mši svatou, kterou bude zahájen již 28. školní rok. Slavnostní zahájení se uskuteční v úterý 1. září v 8.30 v kostele sv. Petra a Pavla v Hradci nad Moravicí, a zároveň také v kostele v Opavě-Jaktaři. Po mši svaté se všichni žáci společně se svými učiteli odeberou do

školních tříd ke krátkému setkání. První školní den ukončíme v 10.30.

Provoz družiny na obou pracovištích bude zahájen ve středu 2. září od 6.30, školní družina svůj provoz končí v 16 hodin – dle přihlášek dětí. Připomínáme, že děti mohou využít na cestě do

i ze školy autobus, ve kterém je pedagogický doprovod. Děti v Opavě se setkávají na zastávce autobusu č. 212 u Divadla vždy ráno v 7.48, odpoledne pak tamtéž přijedou ve 14.32. Děti, které jezdí do školy v Hradci, se setkávají ráno v 7.45 na zastávce Dolní náměstí, tamtéž je z Hradce přiveze autobus s doprovodem školního pedagoga v 15.04.

Inzerát

Církevní základní škola hledá učitele anglického jazyka na částečný úvazek pro práci na pobočce školy v Opavě od září 2020. Dále hledáme asistenta pedagoga pro práci ve škole v Hradci, a to od září do prosince 2020. Zájemci se mohou hlásit řediteli školy mailem reditel@czs-hradec.cz.

Jana Larischová

Charita Opava

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Charitu Opava čekají náročné prázdniny, provoz středisek ale omezovat nebude

Velká přestavba a stěhování čeká o prázdninách Charitu Opava. Přesto zůstanou všechna její střediska o prázdninách v provozu bez omezení. Týká se to nejen pečovatelské, zdravotní a hospicové terénní péče, ale také půjčovny zdravotních pomůcek, Wellness centra a Občanské poradny či střediska krizové pomoci Naděje.

Klientům budou přes léto k dispozici také v Denním stacionáři pro seniory, Domě sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené nebo Chráněném a podporovaném bydlení pro duševně nemocné. Nepřetržitě bude mít v červenci i srpnu výjimečně otevřen také denní stacionář Mravenček. „Vždy v červenci sice míváme celostřediskovou dovolenou, ale letos jsme od toho upustili vzhledem k tomu, že jsme měli dva a půl měsíce zavřeno

z důvodu koronakrizy,“ vysvětluje vedoucí Mravenečku Jana Konopková. „*Chápeme klienty i opatrovníky, že jsou teď za provoz rádi,*“ dodává.

Provoz neomezí ani sociálně terapeutická dílna Radost a Chráněné dílny Charity Opava, přestože je čekají velmi náročné pracovní prázdniny. Ve středisku Radost v Jaktáři totiž začne plánovaná náročná rekonstrukce a Chráněné dílny se budou postupně stěhovat ze svých pracovišť ve Velkých Hošticích, Vlastovičkách a Jaktáře do nových prostor bývalé strojní traktorové stanice v Jaktáři.

Klienti stacionáře pro seniory: z karantény rovnou na Plitvická jezera

Na klienty Denního stacionáře pro seniory, který se koncem června znovu otevřel po více než třech měsících vynucené koronavirové pauzy, čekalo velké překvapení. Stačí jen pár kroků a mohou se ocitnout přímo uprostřed krásné přírody Plitvických jezer. K dispozici totiž mají zcela novou relaxační místnost s velkou fototapetou z tohoto chorvatského národního parku. Sloužit bude k celkovému uvolnění a zprostředkování různých zážitků v příjemném prostředí.

Jak takováto relaxační místnost vypadá? V klidném a příjemnými barvami a uklidňující fototapetou vyzdobeném prostoru jsou umístěna relaxační křesla, moderní audiovizuální technika a další vybavení. „*V místnosti povedeme naše klienty k navození harmonického stavu psychické i fyzické vyrovnanosti,*“ popisuje vedoucí stacionáře Jana Řehulková. „*Předpokládáme, že nově vzniklé zázemí denního stacionáře bude sloužit k relaxaci, zklidnění, k rozvoji verbální i neverbální komunikace, ke stimulaci smyslů včetně odbourávání rizikových projevů klientů,*“ dodává.

Stacionář pro seniory mohl otevřít jen za podmínky dodržování přísných hygienických pravidel. „*S našimi klienty jsme se snažili být v kontaktu i během karantény, ale teď jsme už moc rádi, že se do stacionáře mohli konečně vrátit,*“ uzavírá Jana Řehulková. Pokud to situace dovolí, budou v tomto středisku Charity Opava na Kylešovské ulici přijímat i nové klienty. Zájemci se mohou informovat na telefonním čísle 553 710 915 nebo mailu rehulkova@charitaopava.cz.

Běží projekt Otevřené chrámy, všichni průvodci mají roušku z Charity Opava

Průvodci, kteří budou od 8. června do 1. listopadu provádět zájemce po otevřených kostelích a poutních místech v našem kraji v rámci projektu Otevřené chrámy, budou mít ústa zakryta speciální rouškou s logem akce. Všech dvě stě těchto roušek vyrobily Chráněné dílny Charity Opava.

Projekt Otevřené chrámy, který chce veřejnosti zpřístupnit významné církevní památky na území kraje, se poprvé uskutečnil v roce 2017. Za podpory Moravskoslezského kraje

ho od té doby pořádá Biskupství ostravsko-opavské. To si také u Charity Opava zadalo na speciální roušky zakázku. „*Není to poprvé,*“ říká Ludmila Slaninová z Chráněných dílen, „*na začátku koronakrizy jsme například dostali zakázku na roušky pro kněze naší diecéze, ušili jsme jich asi 350,*“ dodává.

Zájem o akci Otevřená chráma rok od roku roste. Loňský třetí ročník přilákal během půl roku do třiatřiceti kostelů 187 300 návštěvníků, což bylo o dvacet tisíc více než v ročníku předloňském. Aktuální seznam kostelů s otvírací dobou najdete na stránkách Diecéze ostravsko-opavské.

Rada Charity Opava si prohlédla prostory, kam se přesunou chráněné dílny

Nové prostory, kam se budou postupně z Velkých Hoštic, Vlastoviček a Jaktáře stěhovat všechny chráněné dílny Charity Opava, si ve středu 10. června prohlédli na svém zasedání členové Rady Charity Opava spolu s opavským děkanem Janem Czudkem.

Charita Opava získala za zásadního přispění Biskupství ostravsko-opavského část rozsáhlého areálu bývalé strojní traktorové stanice na ulici Přemyslovců v Jaktari, kam se postupně přesunou všechny její chráněné dílny. Velká kapacita areálu umožní další rozvoj zaměstnávání zdravotně handicapovaných, kterému dosud bránily nedostatečné prostory.

Původně značně zanedbané prostory bývalé administrativní budovy a čtyř rozsáhlých hal se zázemím už několik měsíců procházejí rozsáhlou rekonstrukcí, a jak se radní mohli přesvědčit, mění se před očima v moderní pracovní prostředí, v němž budou nacházet v chráněných dílnách práci lidé, kteří by na otevřeném trhu práce vinou různých handicapů nemohli obstát.

Charita Opava vystavuje na zámku v Raduni

Po celé prázdniny bude v oranžerii na zámku v Raduni k vidění výstava vítězných fotografií 12. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT. Slavnostní raduňská vernisáž výstavy fotografií se sociální tematikou, kterou pořádá pod patronací prof. Jindřicha Štreita Charita Opava, proběhla za účasti klientů opavské Charity v pondělí 15. června.

Na tento den přichystala kastelánka raduňského zámku Markéta Kouřilová speciální akci s názvem Den pro Charitu Opava. Samotné vernisáži totiž předcházely prohlídky zámku, připravené speciálně s ohledem na různé handicapy charitních klientů. Se zámek

a jeho okolím se tak mohli seznámit nevidomí či slabozrací klienti Domu svatého Cyrila a Metoděje, klienti Mravenečku, kteří se pohybují pouze na vozičku s doprovodem, nebo klienti s mentálním či duševní postižením, kteří docházejí do střediska Radost.

Výstava MŮJ SVĚT ale není jedinou fotografickou výstavou, která může návštěvníkům zpestřit výlet do krásného prostředí zámku v Raduni. Kromě ní zde naleznou v patře tzv. sýpky výstavu Dvojitě vidění, která představí fotografie pořadatele Hradeckého slunovratu Vaška Müllera, vzniklé na texty jednoho z nejsobitějších a nejpoetičtějších českých textařů Petra Linharta. Další výstava prezentuje tvorbu brněnské fotografické školy Evžena Sobka. Projekt FotoFOREVER je výstavou devíti autorů, která propojuje park, tedy umění krajinářské, s uměním fotografie. Z prezentačního hlediska je rozhodně nejzajímavější soubor Zuzany Karlíkové. Její fotografie stmívajících se vodních hladin Nightswimming vrací obrazy zpět na vodní hladinu. Pracuje při tom inverzně se světlem, jakmile pravá hladina začne své světlo ztrácet, její obrazy se rozsvítí. „Galerie“ na zámeckém rybníku otevírá za soumraku.

Cyrila a Metoděje si ve Vlastovičkách připomenou pouze v úzkém kruhu

Již čtyřicetkrát od založení Domu sv. Cyrila a Metoděje pro nevidomé a slabozraké sešli se vždy v červenci klienti a zaměstnanci tohoto střediska Charity Opava, aby spolu s dalšími návštěvníky vzpomenuli na své patrony. Letos budou mít oslavy svátku patronů Moravy i spolupatronů Evropy Cyrila a Metoděje vzhledem k epidemiologické situaci jiný průběh.

Předchozí léta vždy začaly oslavy mši svatou, slouženou v kapli domu, která je patronům zasvěcená. „Připomněli jsme si jejich misie na Velké Moravě, prosili je za patronát nad posláním, které se sociální služby snaží naplňovat, a také za obec Vlastovičky, ve které naše sociální služby sídlí,“ říká manažerka Charity Opava Pavla Králová. Slavnost pak obvykle pokračovala obecním veselím s bohatým programem pro děti i dospělé.

Letošní oslavy svátku sv. Cyrila a Metoděje, které připadnou na neděli 5. července, budou mít po dlouhé době jiný charakter. Vzhledem k epidemiologické situaci nebude možné uskutečnit oslavy obvyklým způsobem. Svátek svatých patronů proto letos ve Vlastovičkách oslaví pouze v úzkém kruhu klientů a zaměstnanců. „A na setkání ve větším počtu se budeme těšit při příležitosti svátku sv. Cyrila a Metoděje v příštím roce,“ slibuje Pavlína Králová.

Charita Opava

Mše svaté v Opavě během letních prázdnin

	Ne	Po	Út	St	Čt	Pá	So
konkatedrála Nanebevzetí PM	Z důvodu <i>Revitalizace</i> je konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie uzavřena.						
kostel sv. Vojtěcha	7.00 8.30 10.00 18.00	7.00	7.00	7.00	7.00	7.00 18.00	7.00 18.00
kostel Nejsvětější Trojice	16.30	–	–	–	–	–	–
kaple Povýšení sv. Kříže	–	–	–	–	–	–	–
kostel sv. Hedviky	–	–	–	–	–	–	–
kostel Svatého Ducha	7.00 8.00 9.30	–	8.00	8.00	8.00	8.00	8.00
Marianum	11.00	18.00	–	18.00	–	18.00	–
Opava-Kateřinky	9.00	–	–	–	–	17.30	8.00
Opava-Kylešovice	9.00	–	–	–	–	18.00	–

Případné změny budou oznámeny v ohláškách příslušných farností.

OTEVŘENÉ CHRÁMY

Otevřené chrámy

Projekt Otevřené chrámy se v ostravsko-opavské diecézi koná čtvrtým rokem. Díky tomuto projektu je možné navštívit vybrané kostely i mimo dobu konaných bohoslužeb.

V Opavě bude v rámci této akce o letních prázdninách (od 4. července do 31. srpna) každou sobotu od 9 do 17 hodin zpřístupněna věž kostela sv. Hedviky.

Informace o dalších otevřených chrámech v naší diecézi naleznete na www.doo.cz/otevrenechramy.

Oznámení

Mše svaté v německém jazyce

o prázdninách nebudou. Termín první mše svaté v německém jazyce po prázdninách bude oznámen v zářijové Cestě.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje, patronů Evropy (doporučený svátek)

Neděle 5. července – mše svaté budou v kostele sv. Vojtěcha jako každou neděli.

Letní pořad bohoslužeb v opavských kostelech a kaplích

najdete v tabulce na straně 21 tohoto čísla Cesty.

Svátek Proměnění Páně

Čtvrtek 6. srpna – mše svatá v kostele sv. Vojtěcha bude pouze v 7 hodin.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

- V sobotu 15. srpna** – mše svaté budou:
- v kostele sv. Vojtěcha v 7.00 a v 18.00;
 - v kapli v Otčích v 18 hodin;
 - v kostele Sv. Ducha v 8 a v 10 hodin.
-

Mše svatá na zahájení školního roku

V neděli 6. září bude v 8.30 v kostele sv. Vojtěcha sloužena prosebná mše svatá k zahájení školního roku na opavských školách.

Adorace před Nejsvětější svátostí

- **Kostel Sv. Ducha** – během července a srpna adorace nebudou.
- **Kostel sv. Vojtěcha** – každý pátek od 17.00 do 18.00 (do začátku mše svaté) tichá adorace s možností svátostí smíření. **V pátek 3. července a 7. srpna (první pátky v měsíci)** s pobožností k Nejsvětějšímu

Srdci Páně; **v pátek 17. července a 21. srpna (třetí pátky v měsíci)** s pobožností s Korunkou k Božímu milosrdenství; vždy po mši svaté začínající v 18 hodin.

- **Kostel Nejsvětější Trojice** – **v neděli 5. července, 2. srpna a 6. září** bude krátká adorace s litaní k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a svátostným požehnáním, vždy po mši svaté začínající v 16.30.
 - **Kostel sv. Jana Nepomuckého v Kylešovicích** – termíny budou oznámeny v ohláškách.
 - **Kostel Božského Srdce Páně (Marianum)** – **v pátek 3. července a 7. srpna (první pátky v měsíci)** od 17.20 do začátku mše svaté v 18 hodin; **každou středu** (pokud není liturgická památka) bude v 18 hodin mše svatá ke cti sv. Josefa, přede mší litanie ke sv. Josefu.
-

Fatimská pobožnost

- **V pondělí 13. července** začne pobožnost v kostele Sv. Ducha v 16.15 modlitbou růžence, mše svatá bude v 17 hodin, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie. **V Marianu mše svatá nebude.**
 - **Ve čtvrtek 13. srpna** začne pobožnost v kostele Sv. Ducha v 16.15 modlitbou růžence, mše svatá bude v 17 hodin, po ní litanie a průvod se sochou Panny Marie. **Ranní mše svatá bude dle prázdninového rozpisu.**
-

Slavnost Porciunkule

oslavíme v kostele Sv. Ducha **v pondělí 3. srpna**, o svátku Panny Marie Andělské z Porciunkule, při mších svatých v 7.00, v 8.00 a v 17.00. V tento den můžeme získat plnomocné odpustky. **V Marianu tento den mše svatá nebude.**

Modlitba se zpěvy Taizé
v červenci a v srpnu nebude.

Intence na mše svaté

- **Na ranní a dopolední mše svaté** v kostele sv. Vojtěcha se intence zapisují **průběžně po celý rok**.
 - **Na večerní mše svaté** se v kostele svatého Vojtěcha přijímají intence **v pátek 17. července** na mše svaté slavené v září a **v pátek 21. srpna** na mše svaté slavené v říjnu, vždy od 16.45 do 17 hodin. Je možno zapsat intenci i v následujících dnech (pátek, sobota a neděle), avšak nejpозději do 17.40 nebo po mši svaté začínající v 18 hod.
-

Plánované sbírky

- **Neděle 12. července a 16. srpna** – sbírky na opravu konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie (v kostelech farnosti Panny Marie).
-

Informace na webových stránkách

- Kompletní program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na webových stránkách: dcm.doo.cz.
 - Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách: www.farnostopava.cz.
-

Pouť ke sv. Anně na trojmezí farností

bude **v sobotu 25. července**. Poutní mši svatou bude celebrovat P. Marek Večerek, administrátor z Opavy-Jaktaře; ve 14.30 začne modlitba růžence a v 15 hodin mše svatá.

Pouť KDU-ČSL na Maria Hilf

bude **v sobotu 15. srpna**. Odjezd z Rybího trhu v 7 hodin. Cena 170 Kč. Přihlášky přijímá paní Vichová (tel. 774 924 182).

Orelská pouť na Svatý Hostýn

bude **v neděli 23. srpna**. Odjezd autobusu bude v 6.45 ze zastávky městské dopravy Praskova. Cena 250 Kč.

Přihlášky přijímá paní Vichová (tel. 774 924 182) a paní Smolková (tel. 721 570 543).

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Neděle 2. srpna** – *Pouť ke Královně andělů (do Porciunkule)*, mše svatá bude v 10 hodin.
- **Sobota 15. srpna** – *Pouť Rytířstva Neposkvrněné, křížová cesta* bude v 11 hodin, mše svatá ve 12 hodin.
- **Neděle 16. srpna** – *Pouť k Nanebevzaté Panně Marii*, mše svatá bude v 10 hodin.
- **Sobota 12. září** – *Hlavní pouť Povýšení svatého kříže a Panny Marie Sedmibolestné*, křížová cesta bude v 17 hodin, mše svatá v 18 hodin.
- **Neděle 13. září** – *Hlavní pouť Povýšení svatého kříže a Panny Marie Sedmibolestné*, mše svaté budou 8.30 a v 10 hodin; mariánská pobožnost v 15 hodin (polsky); mše svatá v 16 hodin (polsky).

Kromě poutí je sloužena každou neděli mše svatá v 10 hodin. Půl hodiny před každou mší svatou je příležitost ke svátosti smíření.

Další program pro zájemce (skupiny, poutě) je možno domluvit s bratry minority nejlépe přes email: krnov@minorite.cz nebo na tel.: 595 171 332.

Program poutí na celý rok 2020 najdete na stránkách <http://krnov.minorite.cz>

Exercicie v srpnu a v září

- **Středa 5. až sobota 8. 8.** – **Velehrad**

Duchovní cvičení pro pedagogy a katechety.
P. Jan Žaluda

- **Neděle 9. až středa 12. 8. – Hostýn**
Duchovní obnova. *Mons. Pavel Posád*
- **Neděle 16. až středa 19. 8. – Velehrad**
Duchovní obnova pro varhaníky a chrámové zpěváky.
P. Marcel Javora
- **Pondělí 17. až sobota 22. 8. – Hostýn**
Duchovní obnova pro mladé.
P. Jiří Pleskač
- **Čtvrtek 20. až pondělí 24. 8. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro všechny.
Mons. Josef Žák
- **Neděle 23. až pátek 28. 8. – Velehrad**
Duchovní cvičení pro vysokoškoláky.
P. Michal Altrichter SJ
- **Neděle 13. až sobota 19. 9. – Hostýn**
Duchovní cvičení pro řeholní sestry všech řádů a kongregací.
P. Antonín Klaret Dąbrowski OFM
- **Středa 16. až sobota 19. 9. – Velehrad**
Duchovní obnova pro všechny.
P. Miloslav Kabrda SDB
- **Pondělí 21. až středa 23. 9. – Hostýn**
Duchovní obnova pro seniory.
P. Jan Mach

Veškeré informace o jezuitských duchovních cvičeních a exerciciích získáte na webových stránkách: www.exercicie.cz, kde najdete kontakt na jednotlivé exerciční domy a také se můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny v červenci a srpnu

- **Pátek 3. července** – *první pátek v měsíci;*
- **neděle 5. července** – *slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy (doporučený svátek);*
- **čtvrtek 16. července** – *výročí posvěcení katedrály Božského Spasitele v Ostravě;*
- **neděle 2. srpna** – *Panny Marie Andělské z Porciunkule;*
- **čtvrtek 6. srpna** – *svátek Proměnění Páně;*
- **pátek 7. srpna** – *první pátek v měsíci;*
- **sobota 15. srpna** – *slavnost Nanebevzetí Panny Marie (doporučený svátek);*
- **pondělí 31. srpna** – *23. výročí převzetí ostravsko-opavské diecéze biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem;*
- **úterý 1. září** – *Den modliteb za péči o stvoření;*
- **pátek 4. září** – *první pátek v měsíci.*

Příspěvky do *Cesty* můžete předat v sakristii kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Telefonní číslo na redakci zpravodaje Cesta: 733 529 923.

Webové stránky farnosti Nanebevzetí Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Nanebevzetí Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: ŘKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 27., číslo 7–8. Náklad 550 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 6. 9. 2020, uzávěrka 14. 8. 2020